

Професор
Йовчо
Крушев

У-ШУ

КРАСИВА И ДЕЙСТВЕНА ЖИТЕЙСКА ФИЛОСОФИЯ

- Проф. Крушев, трябва ли да се учудваме, когато един толкова известен и успял музикант като вас разделя времето си между концертите, композирането, преподаването и практикуването на у-шу?

- Почти всички известни личности в изкуството рано или късно стигат до идеята, за нещо подобно. Йо Йо Ма например се занимава с дзен будизъм, Менухин - с йога. Това си е рецепта за творческо дълголетие.

- Кажете как открихте за себе си у-шу? Кога за първи път чухте за това бойно изкуство? Как започнахте?

- Баща ми владееше някакъв хонконгски вариант на джуджуцу. Не обичаше да говори за това, но все пак ми преподаде няколко урока. След това се занимавах с йога, дзюдо, карате. В края на 80-те години на миналия век у нас се появиха първите школи по у-шу. Дотогава бяха на мода главно японските и корейските традиционни стилове.

- Как се издигнахте до признат учител по бойни изкуства и източна философия? Какъв път изминахте? Кои бяха вашите учители?

- За да обучаваш някого, трябва да имаш поне 10 години сериозна практика. След това продължаваш да се учиш. И така - цял живот. Преди 25 години ме приеха в школата на д-р Дориян Александров. Така попаднах сред тези, които усвоиха и популяризираха у нас Вътрешните стилове на китайската духовна традиция. Това са лекари, инженери, юристи, педагози. Хора с изключително висок потенциал - не е лесно да се приобщиш към доверително-изтънчената беседа на старите майстори. След 1990 г. много китайски специалисти дойдоха при нас, а и ние пътувахме. От 2000 година насам аз бях поне по 2 месеца в годината на изток. Имам контакти с доста традиционни школи в Япония, Корея, Китай. 8 години бях отговорен секретар на Българската федерация по у-шу, а после и вицепрезидент.

- Какво представлява у-шу? Има ли нещо съществено различно в сравнение с някои други известни бойни изкуства на Изтока?

- У-шу е 3000-годишна система за духовно и

физическо усъвършенстване, с цел повишаване на творческите и интелектуалните способности на adeptите. Вътрешните направления на системата от десетилетия присъстват в програмите на водещи

ски оптимизъм. Не изисква никакви инвестиции.

- Каква е целта на тези, които са избрали да практикуват у-шу?

- Това е една не само красива, но и действена житейска философия.

Проф. Йовчо Крушев е роден през 1957 г. в Попово. Завършил е Българската държавна консерватория „П. Владигеров“ с пиано и композиция. От 1987 г. преподава пиано и четене на партитури в Държавната музикална академия, а от 1998-а и композиция. От 2000 година е професор. Концертира от 16-годишна възраст в много страни на Европа, Азия, Африка. Лауреат е на международните конкурси за пианисти: „Виготи“, Верчели (Италия); „П. И. Чайковски“, Москва. За постижения в изпълнителското

изкуство е удостоен с „Кристална лира“ (1999); „Золотая муза“ за принос в популяризирането на руската музика в България (2001) и много други. От 90-те години търсенията му в педагогическата дейност са насочени и към съчетаването на западно-европейската академична традиция със знанията и емпиричния опит на Изтока. Осъществява и серия концерти „Музика и У-шу“. Автор е на: симфония, концерти и други произведения за симфоничен оркестър; камерно-инструментални творби и др.

университети в Европа, Азия и Америка. Преди 4 години те бяха акредитирани и в Националната музикална академия.

- Какво дават на човек тези занимания? Постигали се чрез тях хармония между рационалното и емоционалното?

- Въвеждат порядък в енергийния статус на човешкото тяло, а от там и във функционалното състояние на човешкия организъм. Това са 3000 години - представете си за каква систематична разработка става дума! Точно балансът между емоцията и ума е една от фундаменталните цели на заниманията.

- Необходими ли са специални усилия, за да станеш добър в тази практика?

- Представете си, че искате да се научите да свирите на пиано или на цигулка - същото е. Само че дава и здраве, и житей-

У-шу означава „самоотбрана“, но не само физическа, а в много по-широк смисъл. Днес трябва да се съхраним в много трудни условия на масова манипулация и подмяна на ценности. Облъчват нас и децата ни с различни вредни неща - поп, рок, метъл „култура“, лоши храни, наркотици, да продължавам ли? При това (дебело подчертавам) това не е религия! Ние сме добри християни, няма противоречия или различия в ценностите. В у-шу всеки може да намери нещо за себе си: философия, самоотбрана, акупунктура, акупресура, енергийна работа... от всекидневни хигиенни навици, до връхната точка на космогенезата. Това ни дава у-шу.

- Какви стилове се практикуват. В Китай и у нас?

- В Китай с у-шу се занимават активно поне

300 милиона души. Едва ли е възможно да се регламентира всичко, което се случва там. Все пак у нас вече имаме няколко много сериозни школи, предимно в големите градове. Практикуват се няколко външни стила от Шаолинската традиция. Имам сериозна школа по Уинчун. За моя голяма радост през последното десетилетие вече се оформи и едно авторитетно общество, което развива традицията на Вътрешните стилове: синицюан, багуаджан, тайдзицюан, както и някои техни производни като даченцюан например. Това е най-засекретената част от системата. Програмата за обучение на китайските специални служби е базирана на синицюан и багуаджан.

- Какви оръжия се използват?

- Всякакви. Почти всеки предмет може да се превърне в опасно оръ-

жие. Нещата обаче са изведени още по-нагоре като смисъл: оръжието става енергийна антена, средство за огъвкаване (в начален етап), а по-късно - средство за взаимодействие с Вселената около нас. Звучи малко претенциозно, зная, но не виждам защо да скривам истината от нашите читатели.

- Какво е вашето отношение към меча, за някои това е специален символ? Участвате ли в състезания с меч. А другите оръжия - копие, арнис, ножове, тояги.

- Много дълга тема. Ще кажа само, че докато бях на административен пост във федерацията, старши инструкторите приеха моето предложение в свободните двубои на Републиканските турнири да се допускат участници само между 18- и 25-годишна възраст. След тази възраст уменията стават прекалено опасни, а действията могат да бъдат тотални и унищожителни. Не това обаче е най-важното. Както вече казах, у-шу е система за оптимизиране на физическите и духовните качества на човека. Затова нашите инструктори избягват да преподават на хора, склонни към агресия.

- Опознахте ли Китай и китайците чрез заниманията по у-шу? Какво най-силно тяхно качество вие сте открили? Правите ли сравнения с нас, българите?

- Хората по света не се отличават много едни от други. Специално за китайците щом питате - те много обичат родината си. Не търпят никаква обida срещу нея. Сещам се за нашите политики...

- Какво представлява школата, която вие ръководите? Какви хора посещават заниманията?

- Обществото „Златен феникс“, което се формира около мен, не се презентира официално, не набира членска маса чрез обяви, афиши и анонси в медиите или интернет. Затворено общество, в което някой гарантира за всеки новопостъпил. Има такса-принадлежност към школата, която (такса) не е променяна от самото й създаване преди 10-15 години. Знанията не се заплащат. „Хубавите неща на света са малко и трябва да бъдат пазени само за тези, които ги заслужават“ - казва един от моите учители Ян Джинпин.

- Кажете, има ли китайска мъдрост или поговорка, която този, който е решил да се занимава с у-шу, трябва добре да помни?

- Има много поговорки. И всичките са универсални. Ето една от тях:

„Работиш един ден - печелиш 1 ден. Не работиш 1 ден - губиш 10 дни“.

Интервюто взе
Иванка ХЛЕБАРОВА